

Drzeworyt „Rozpogodzenie po śnieżycy w Kameyama” Utagawy Hiroshige

- Autor Utagawa Hiroshige (1797—1858)
- Wydawca Hōeidō
- Czas powstania ok. 1833—1834
- Wymiary wysokość: 22,5 cm, szerokość: 34 cm
- Oznaczenie autorskie Hiroshige ga
- Plansza Plansza nr 46 z serii: Tōkaidō gojū-san tsugi-no uchi / Pięćdziesiąt trzy stacje na gościńcu Tōkaidō
- Numer inwentarzowy MNK-VI-1264, pieczęć wydawcy: Hōeidō
- Muzeum [Muzeum Narodowe w Krakowie](#)
- Dostępność depozyt w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha
- Tematy [znane postaci](#), [natura](#)
- Technika [drzeworyt barwny](#)
- Materiał [papier](#)
- Data pozyskania 1920, dar Feliksa Jasińskiego

- Prawa do obiektu Muzeum Narodowe w Krakowie
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja MNK, projekt Ritsumeikan Japanese art in Western
- Tagi [Japonia](#), [Feliks Manggha Jasiński](#), [pejzaż](#), [2D](#), [audiodeskrypcja](#), [grafika](#), [domena publiczna](#)

W zbiorze Feliksa Jasińskiego Utagawa Hiroshige zajmował miejsce szczególne — kolekcjoner zgromadził ponad 2000 plasz drzeworytniczych tego autora. Bogato reprezentowany gatunek pejzażu pozwala docenić Hiroshigego jako artystę, który uchodził za mistrza w odtwarzaniu nastrojów kreowanych przez śnieg, deszcz i mgłę.

Prezentowana kompozycja, ukazująca wspinanie się procesji możnowładcy na strome wzniesienie, jest szczególnie interesująca zarówno z uwagi na ostre diagonalne linie budujące obraz, jak i z racji kontrastowego zestawienia bieli śniegu i czerni konturów drzew czy też miękkości puszystego podłoża z ostrymi, poszarpanymi konarami sosen. Drzeworyt ten jest niezwykle także dlatego, że został uwieczniony przez Leona Wyczółkowskiego na portrecie Jasińskiego z 1911 roku — kolekcjoner trzyma w rękach ten właśnie widok Kameyamy.

Zobacz drzeworyty Utagawy Hiroshigego w zbiorach [Rijksmuseum](#).

Opracowanie: Beata Romanowicz (Muzeum Narodowe w Krakowie), © wszystkie prawa zastrzeżone

Feliks „Manggha” Jasiński. Tworzenie kolekcji

Feliks Jasiński kolekcjonował sztukę przez trzydzieści lat swojego życia. Zbiór liczył około 15 tysięcy przedmiotów i obejmował malarstwo oraz grafikę z przełomu XIX i XX wieku, zespół sztuki azjatyckiej, kobierce, kilimy, meble i przedmioty rzemiosła artystycznego, a także bibliotekę. Wyjątkowa kolekcja stała się świadectwem czasów jej twórcy, który początkowo gromadził dzieła w swoim mieszkaniu, a następnie, 11 marca 1920 roku, przekazał je na rzecz miasta Krakowa.

Narodowe Archiwum Cyfrowe, sygn. 1-K-138-3

Fot. [Narodowe Archiwum Cyfrowe](#)

Kim był człowiek, którego kolekcja budzi tak ogromny podziw? Antropologiem, kulturoznawcą, ale interesował się też sztuką, różnymi obszarami cywilizacji. Pochodził z rodziny ziemiańskiej. Odebrał bardzo staranne wykształcenie: w Dorpacie, Berlinie i Paryżu. Studiował różne kierunki: ekonomię, filozofię, literaturę, historię sztuki i muzykę. Przede wszystkim był jednak pasjonatem i kolekcjonerem, który zgromadził spójny zbiór prac. Jego pseudonim *Manggha*, pochodził od tytułu zbioru drzeworytów japońskiego artysty Katsushiki Hokusai.

Dzięki zaangażowaniu Jasińskiego udało się uratować obraz [Szał Podkowińskiego](#) pocięty przez autora. Jasiński płótno troskliwie odrestaurował i powiesił na ścianie swojego krakowskiego mieszkania, jako najcenniejszy obiekt w swoich zbiorach. Kolekcję zapoczątkował dziełami sobie współczesnych. Portretowali go najwybitniejsi artyści jego czasów: Boznańska, Wyczółkowski, Malczewski, [Laszczka](#). Jego prywatny zbiór zmienił się w kolekcję muzealną. Czy w dzisiejszych czasach ktoś zechciałby podarować swoją prywatną kolekcję sztuki współczesnej na rzecz muzeum?

Opracowanie: Redakcja WMM,

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

Tagi: [kolekcja](#), [Feliks Manggha Jasiński](#), [licencje Creative Commons](#)